

ΠΙΓΚΟΥΤΙΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΤΙΝΩΝ ΤΗΣ 3 ΟΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Διεύθυνσις: Σολωμού 54. 'Αριθ. Τηλ. 24-839.

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 2ον

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2-

Ἑλληνόπουλα: Ἐχετε καθήκον νὰ γίνεται καλλίτερα ἀπὸ ὅτι εἴσασθε. Ὁ ΠΙΓΚΟΥΤΙΝΟΣ θὰ σᾶς βοηθήσῃ.

Η ΣΚΟΥΡΙΑ

Πόσο θάθελα γιὰ τὴν γιορτὴ μου νὰ μοῦ κἀνουν ὄμορο ἐργαλεῖα, πόσα ωραῖα πράγματα ἢ ἀμποροῦσα νὰ κἀνω. Κ' ἀλήθεια σὺν νὰ τὸν ἄκουσε ὁ Θεὸς ὁ Γιώργος ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μόλις ξύπνησε εἶδε τὸ τραπέζι τῆς κἀμαρᾶς του γεμάτο ἀπὸ λαμπερὰ σφυριά, κοφτερὰς τανάλιες, καὶ βροκάνια ἔτοιμα ν' ἀρχίσουν τὴν δουλειὰ τους.

Καὶ νὰ ὁ Γιώργος γεμάτος χαρὰ ἀρχίζει νὰ καταναλίσκει ὄλες τίς ἐλεύθερες ὥρες του στὴν κατασκευὴ διαφόρων ωραίων καὶ χρησίμων πραγμάτων. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς κι' εἶχε γίνῃ ἕνας καλὸς τεχνίτης. Ὅλοι τρέχαν σὲ κείνον γιὰ νὰ τοὺς διορθώσῃ μιὰ σπασμένη καρέκλα νὰ τοὺς φτιάξῃ ἕνα κουτί, ἕνα ὁποιαδήποτε μικρόπραγμα. Ἔτσι ὁ Γιώργος ἐβλεπε πῶς χωρὶς καμμιά δυσκολία μποροῦσε νὰ σκεφθῇ κάθε θράδου πῶς ἔκανε πολλὰς καλὰς πράξεις.

Πόσες φορές δὲν εἶδε τὸ κλαμμένο πρόσωπο τῆς ἀδελφούλας του νὰ γεμίζει χαρὰ ὅταν ὡς ἐκ θαύματος τὸ σπασμένο κρεβάτι τῆς κούκλας τῆς γινότανε πάλι καινούργιο. Τέλος πάντων μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς αὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα ἔφεραν τὴν εὐτυχία καὶ τὴν χαρὰ στὴ ζωὴ τοῦ Γιώργου.

Ἀλλὰ νὰ τώρα λίγες μέρες ὁ Γιώργος εἶναι διαρκῶς μὲ κάτι φίλους του περίπατο. Ἡ μέρες γίνονται ὀδομάδες. Ἐνας μῆνας πέρασε καὶ ὁ Γιώργος δὲν ἔχει ξαναπιάσῃ τὰ ἐργαλεῖα του.

Μιὰ μέρα μιὰ γειτόνισα τὸν παρακάλεσε νὰ τῆς πλανίσῃ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας γιατί εἶχε σκεβρώσει. Ὅταν πῆγε νὰ πάρῃ τὴν πλάνη του τὴν ἤρε βίχμενη σὲ μιὰ γωνιά σκουριασμένη, καὶ ὅταν προσπάθησε νὰ κἀνῃ αὐτὴ τὴν καλὴ πρᾶξι πού τοῦ παρουσιάστηκε ἀντὶ νὰ

διορθώσῃ τὰ πράγματα τὰ κατέστρεψε.

Ἀπροστά στὴν ἀνικανότη του νὰ κἀνῃ μιὰ δουλειὰ πού λίγους μῆνες πρὶν τὴν ἔκανε μὲ τὴν μεγαλύτερη εὐκολία, μιὰ λυπητερὴ σκέψη τὸν πλυμήρισε.

Δὲν πρέπει ν' ἀφίνουμε τίποτα μέσα μας νὰ σκουριάξῃ, οὔτε τὴν θύμησή μας, οὔτε τὴν ἐξυπνάδα μας, οὔτε τίς ἀδότησεις μας, οὔτε κάθε ἐπιδεξιότητά μας. Ὅσο ἀφίνουμε στὴν ἀχρηστεία, ὁποιαδήποτε ἀπ' αὐτὰς τίς ἰδιότητές μας χάνεται καὶ λίγο λίγο ἐξαφανίζεται.

Ξέρετε καλὰ ὅτι ἕνας ἀθλητὴς δὲν παραμελεῖ τίποτα ἀπὸ τὴν προπόνησίν του ὁ προσκοπισμὸς ἔχει προσρισμὸ νὰ σᾶς κἀνῃ ἀθλητὰς τῆς ζωῆς.

Ἀθλητὰς στὸ φυσικὸ πεδίο μὲ τίς ἐκδρομὰς του, τὰ στρατόπεδα καὶ ὄλες τίς ἀσκήσεις. Πνευματικὸς ἀθλητὰς μὲ τίς συμβουλὰς τοῦ νόμου καὶ τίς βελτιώσεις πού σᾶς δίνει. Μὰ πρώτη ἀπ' ὄλες τίς ὠφέλειες στέκεται ἡ πίστις στὸν Θεό. Ἡ δύναμις πού ἐρχεται ἀπ' τὸν Θεὸ καὶ πού θὰ ἀναζωογονήσῃ ὅλη σας τὴν ζωὴ, πού θὰ σᾶς κἀνῃ δυνατοὺς ἀπέναντι στὸ κακό.

Τὸ ἐργαλεῖο τῆς πίστεως εἶναι ἡ Προσευχὴ. Μὴν τὸ ἀφίνετε νὰ σκουριάξῃ. Κάθε βράδου πρὶν νὰ κοιμηθῆτε προσευχηθῆτε ἐλόψυχα στὸν Θεὸ τὸν Πατέρα ὄλων μας.

II.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ὅποιος μπορέσῃ νὰ βοῆ πρὸ πολλὰς λέξεις παρόμοιες τῆς σελίδας 5. Θὰ ἔχῃ ἕνα φύλλο τοῦ Πιγκουτίνου δωρεάν.

Αἱ ἀπαντήσεις θὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους κάθε ὀμάδος.

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο στὸ πτυχίῳ ὁδηγοῦ γράψαμε γιὰ ὄνομα συγγραφέως τὸ ὄνομα ἑνὸς ἑνωμοτάρχου τῆς 3ης Ναυτοπροσκόπων τοῦ Σωτ. Ἀντωνιάδου. Αὐτὸ εἶνα: μία ἀνακρίβεια. Ὁ ἀγαπητὸς ἑνωμοτάρχης ἔδωσε τὰ στοιχεῖα διὰ τὸ γράψιμο αὐτοῦ τοῦ πτυχίου ἀλλὰ τὸ πτυχίῳ ἐγράφη ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ ἀπολύτως ὑπεύθυνον διὰ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα λάθη. Θέλοντας λοιπὸν νὰ διορθώσουμε ἀπὸ τὴν τὴν ἀπροσεξίαν παρακαλοῦμεν τὸν ἀγαπητὸν μας ἑνωμοτάρχην νὰ μᾶς συγχωρήσῃ

Π.

ΜΗΝ ΕΙΣΑΙ ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΣ

Ὁ Μανώλης ὁ Κῶστας καὶ ὁ Γιωργος βγήκαν περίπατο. Περπατῶντας βρέθηκαν σὲ κάτι σκοτεινὰ σοκάκιον ποῦ φαινόταν πρὸ σκοτεινὰ τὸ ἑμιχλωδὲς αὐτὸ ἀπόγευμα. Μαῦρα σύννεφα μαζεύτηκαν καὶ ἡ μπόρα δὲν ἄργησε νὰ ξεσπάσῃ. Ἦταν πειὰ ἄργά, εἶχε νυχτώσει καὶ τὰ τρία παιδιὰ δὲν ξέρουσαν ποῦ νὰ κρυφθοῦν, δὲν βλέπουν σὲ 3 βήματα μπροστὰ τους.

Μόλις ἔπαψε τὸ χαλάζι τρέχουν νὰ κρυφθοῦν μέσα σὲ μιὰ ξώπορτα. Εἶναι κατασκότεινα ἀλλὰ δὲν πειράζει. Δὲν χρειάζονται φῶς ἀλλὰ σκέπη, ὁ Μανώλης εἶναι μπροστὰ οἱ δύο ἄλλοι τὸν σπρώχνουν πρὸς τὸ δάθος τοῦ σκοτεινοῦ διαδρόμου. Ἐξαφνα ὁ πρῶτος αἰσθάνεται ἕνα μαλακὸ σῶμα στὰ πόδια του ἔνω οἱ δύο σύντροφοί του ἀκοῦνε ἕνα στεναγμὸ.

Τὶ νᾶναι κανένας μεθυσμένος; κανένας ἐτοιμοθάνατος; μήπως εἶναι κανένας κακοποιὸς ποῦ θέλησε νὰ τοὺς προσελκίῃ καὶ ἔπειτα νὰ τοὺς προσβάλλῃ. Ἐνας πανικὸς κατέλαβε τοὺς 3 νέους.

Καλύτερα τὸ χαλάζι καὶ ἡ βροχὴ παρὰ ὁ κίνδυνος αὐτοῦ τοῦ Ἰσκιου. Μ' ἕνα πήδημα, βρίσκονται ἔξω, τρέχουν μ' ὅλην τους τὴν δύναμιν μέσα στὴν θύελλα βρίσκουν τέλος μιὰ ἄλλη πόρτα καὶ γρήγορα γρήγορα χώνονται μέσα. Σωθήκαμε, λέει ὁ Γιωργος. Ἄν ἦταν κανένας κακοποιὸς θὰ ἔχασε τὰ ἴχνη μας. Ὁ Κῶστας συμφωνεῖ κι' εὐχαριστιέται. Μόνον ὁ Μανώλης μένει σιωπηλός. Ντρέπεται γιὰ τὸ ἑαυτὸν του. Πῶς; ἕνας στεναγμὸς τὸν ἔκανε νὰ ὑποχωρήσῃ. Κι' ἂν κανένας σὲ κίνδυνον ζητοῦσε βοήθειαν;

Ἡ βροχὴ ἔχει σταματήσει. Γυρνᾶ πίσω λέει ὁ Μανώλης. Εἰσαι τρελλός! Μὴν κάνης τέτοια βλακεία. Ὁ Μανώλης δὲν ἀκούει πειὰ τι-

ποτε. Μέσα στὰ σκότη ζητᾶ τὴν πόρτα ποῦ εἶχε ἀκούσει τὸν στεναγμὸ. Τὴν βρίσκει. προχωρεῖ μὲ σταθερότητα. Ποιὸς εἴσαοτε καὶ γιὰ τὴν στενάζετε; Γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Θεοῦ, κάποιος. Λέει μιὰ ξασθημένη φωνή. Κατέβαινα τὴν σκοτεινὴ σκάλα, γλίστρησα, ἔπεσα καὶ κτύπησα πολὺ. Θέλετε νὰ σᾶς πᾶμε σπιτί σας; Εἶμαι μόνος. . . ποιὸς θὰ μὲ περιποιηθῇ. Καλύτερα νὰ μὲ πᾶτε στὸ νοσοκομεῖο. Περιμένετε λίγο. Ἡ βροχὴ σταμάτησε ὄλους διόλου. Ὁ Μανώλης βρίσκει τοὺς συντρόφους του, τοὺς ἐξηγεῖ τι συμβαίνει. Ὁ Γιωργος τρέχει νὰ βρῇ ἕνα ἄμαξι, τὸν πέρνουν καὶ σὲ λίγο ὁ γέρος βρίσκει τὰ ξαπλωμένους σὲ μιὰ καλοζεσταμένη κάμαρα ἑνὸς νοσοκομείου.

Τώρα ὁ Μανώλης μπορεῖ νὰ περπατῇ μὲ τὸ μέτωπο ψηλά. Ἐαγόρασε τὴν ἀδυναμία μιᾶς στιγμῆς μὲ τὴν ψυχραιμία του, τὴν ἀποφασιστικότητά του καὶ μὲ τὴν καλωσύνη του.

ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ

Ὁ Ἀλῆ—Σάν ὁ ἐπαναστάτης, παρέσυρε στὴν ἐπανάστασή του ὄλους τοὺς ἄνδρες τῆς φυλῆς του. Ἐλεγαν ὅτι αὐτοὶ οἱ παλιάνθρωποι λήστευαν, κατέστρεφαν, σκότωναν ὅταν τοὺς ἀντιστέκονταν. Ὁ φόβος βασιλεῦε ὅλην τὴν χώρα. Ὁ Γιάννης ὁ Μόλιας ἔτρεμε ἀπὸ τὸν φόβον του, ὄχι γιὰ τὸ ἑαυτὸν του ἀλλὰ γιὰ τοὺς δικούς του. Μήπως δὲν εἶχε 5 παιδιὰ ποῦ τὸ μεγαλύτερο ἦταν μόλις 15 χρονῶν. Παρὰ τοὺς ὀλίγους ὑπέρτερας ποῦ διέθετε αἰσθανόταν τὴν κατωτερότητά του ἀπέναντι σαυτοῦς τοὺς ἀγριανθρώπους.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ μέρες περνοῦσαν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμιὰ κακὴ ἐνδειξις. Αὐτὸ τὸ βράδυ μετὰ ἀπὸ μιὰ κουραστικὴ ἡμέρα ὄλοι κοιμώτανε βαρεῖά. Μόνον ὁ Σπῦρος ὁ μεγαλύτερος γυιὸς θερμασμένος ἀπὸ μιὰ παρὰξενὴ ἀρρώστια δὲν μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ.

Ἐξαφνα τὰ σκυλιὰ γαυγίζουν. Ὁ Σπῦρος πετιέται στὸ παράθυρον καὶ δὲν ἄργεῖ νὰ διακρίνῃ τίς σκιὰς τῶν ληστῶν ποῦ προχωροῦσαν πρὸς τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Ἀμέσως τρέχει μέσα, ξυπνᾶ ὄλους, ὀπλίζεται, κατεβαίνει κάτω. Σὲ λίγο ὄλο τὸ σπιτί ἔχει μαζευτεῖ στὴν ξώπορτα. Ἦταν καιρὸς οἱ κλέφτες ἔσπασαν τὴν πόρτα καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μπουῦν στὸ σπιτί. Ὁ πρῶτος ποῦ μπῆκε μέσα ἔπαλλε ἕναν πέλεκυ. Πρὶν προφθάσουν οἱ πολιτορχημένοι νὰ γεμίσουν τὰ ὄπλα τους, ὁ ληστής ὤρμησε πρὸς τὸν Μόλια. Πρόσεξε τὸν ἑαυτὸν σου πατέρα φωνάζει ὁ Σπῦρος στὸν πατέρα του. Μιλῶντας ἔτσι μὲ

μιά δύναμι που δέν είχε ξαναδῆ στὸν ἑαυτὸ του ἄλλοτε ποτὲ, ἀρπάζει τὸν πέλεκυ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ληστροδικαί σηκώνοντάς τον ἀρχίζει νὰ κτυπᾷ μὲ τὴ λύσσα ἐνὸς γιουοῦ πού νόμισε πῶς εἶδε τὸν πατέρα του νὰ σκοτώνετε μπροστά του . .

Αὐτὸ τὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἐπέτρεψε στὸν Μόλια νὰ γεμίση τὸ δῖπλο του καὶ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ληστές.

Αὐτοὶ φοβισμένοι ἀπὸ τὴν ἀντίσταση πού δέν περίμεναν νὰ ἔρθον σ' αὐτὸ τὸ ἀνυπεράσπιστο σπιτί ὑπεχώρησαν.

Γύρισαν σὲ λίγο γιὰ νὰ ξαναρχίσουν. Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξῷ ἡ ἀντίστασις ὀργανώθηκε. Βχρειά ἐπιπλα γέμισαν τὴν σπασμένη πόρτα. Ὁ Μόλιας κι' οἱ δικοὶ του εἶχαν καλὰ ὀργανωθῆ καὶ μερικὲς καλὲς ριζιές ἀπεμάκρυναν τοὺς κακοποιούς.

Ἡ ψυχραιμία τοῦ Σπύρου, τὸ θάρρος του ἀπέτρεψαν μιὰ καταστροφή.

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Μόνος μαζί μὲ τὸ γαϊδουράκι του, μέσα στὴν λιθικὴ ἔρημο ὁ Γιάννης Ρ. προχωρεῖ μὲ προσφύλαξη. Ξέρει τὴν δυσκολία τοῦ τόπου καὶ τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τοῦ ἀδυσώπητου αὐτοῦ ἡλίου, πού μπορεῖ νὰ σὲ τρελλάνῃ.

Ὁ Γιάννης εἶναι μόλις 2 ἑτῶν ἄλλα ἔχει πετρα καὶ χερίζει σὰν ἕνας παλιὸς ὁδηγὸς καραβινοῦ. Σητηρίζομενος στὸ θάρρος του καὶ παραδιδόμενος στὴν φιλία ἐνὸς Βεδουίνου πού ἐξ ἄλλου δέν τὸν κοροῖδεψε γυρνᾷ μετὰ ἀπὸ μοναξιά 2 χρόνων στὴν καρδιά τῆς Λιβύης πού δέν εἶναι παρά ἡ συνέχεια τῆς Σαχάρας.

2 χρόνια κινδύνων ὄλων τῶν εἰδῶν τοῦ ἔκαμαν τὴν καρδιά ἀναίσθητη στὸ φόβο.

Μελαψὸς ἀπὸ τὸν τροπικὸ ἡλιο κουβαλᾷ ἀπάνω στὸ γαϊδουράκι του 2 μικρὰ σακκούλια ἀπὸ τὸν χρυσὸ πού πήγε νὰ κερδίση σὲ τόπους ἀγνωστούς στοὺς πῶ πολλοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ χρυσὸς, τὸ μόνο πράγμα πού θαύμαζε στὸν κόσμῳ, ἦταν δικὸς του ἦταν ἐκεῖ καὶ τὸν παρηγοροῦσε γιὰ ὄλους του τοὺς κόπους, τὰ ξενύχτια, καὶ ὄλων τῶν εἰδῶν τοὺς κινδύνους πού διέτρεξε γιὰ νὰ τὸν ἀποχτήσῃ. Ὁ ἡλιος εἶχε σηκωθεί, κι' ὄλας ἀρχίζε τὸ μαρτύριο. Ὁ ἀέρας ἦταν ἀσπινικτηκὸς καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε γίνεῖ βαρεῖα σὰν ἕνα φορτίο μολύβι. Ὁ Γιάννης ἀνεκάλυψε ἕνα μαυριδερὸ ὄγκο ἀπὸ πέτρες, πήγε ἐκεῖ καὶ καθόντας στὴν σκιά του ξεφόρτωσε τὸ γαϊδουράκι του. Ἀρκετὰ γιὰ σήμερα, εἶπε κτυπώντας τον χαϊδευτικά, ἄς ἀφίσουμε νὰ περάσῃ ἡ ζέστη καὶ ξεκινάμε πάλι τὴν νύχ-

τα. Τώρα φάε καὶ πιέ, κόπιασες ἀρκετὰ σήμερα.

Μιλώντας ἔτσι ἀφίσε τὸν γαϊδάρῳ του νὰ βοσκῇ τὸ ἄραιὸ χορτάρι αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς ὀάσεως πού συνήνητε στὸν δρόμο του. Σπάνιζ κανένα καραβάνι περνοῦσε, ἦταν λοιπὸν πολὺ δύσκολο νὰ συναντήσης ἀνθρώπο. Ἐξαφνα καθῶς ἐτοιμαζόταν νὰ καθίσῃ γιὰ φαῖ, ἀνακάλυψε κατὰ τὴν δούσι ἕναν ἀνθρώπον πού προχωροῦσε τρικλίζοντας. Ἡ κἀνω μεγάλο λάθος; ἢ θάνατι κανένας νέος πού δέν θὰ βαστάξῃ γιὰ πολὺ! Δέν ξέρει τὴν ἔρημο καὶ τὴν ἀκολούθησε σὰν τυφλὸς, ἂν δέν τὸν βοηθήσῃ χάθηκε!

Τόπε καὶ τόκαμε. Πῆρε τὸν γαϊδάρῳ του καὶ πήγε νὰ συναντήσῃ τὸν χαμένο.

Δέν εἶχε ἀδικο δταν σκεπτότανε πῶς αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος δέν θὰ βαστοῦσε γιὰ πολὺ, γιὰτί σὲ λίγο τὸν εἶδε νὰ τρικλίζῃ νὰ γονατίζῃ, προσπάθησε νὰ ξανασηκωθῇ ἀλλὰ δέν ἀργῆσε νὰ ξαναπέσῃ. Τρεῖς φορὲς ἔβγαλε αὐτὸ τὸ πράγμα καὶ ἔπειτα ἔπεσε γιὰ τελευταῖα φορὰ, δέν ξανασηκώθηκε.

Ὁ Γιάννης δέν ἀνυσοχῶσε διόλου: Φανταζόταν κι' ὄλας τί εἶχε συμβῆ: Πεθαίνοντας στὴν δίψα, ἐξαντλημένος ἀπὸ μιὰ μακρὰ πορεία δέν θὰ χρειαζότανε γιὰ νὰ συνέλθῃ παρά λίγο νερὸ καὶ ξεκούρασμα λίγων ὡρῶν.

Ἀποφασισμένος νὰ τὸν βοηθήσῃ ἐβίασε τὸ βῆμα του. Μόλις πλησίασε λίγο εἶδε τὸν ἀγνωστο ποσμένο μπρούμυτα πάνω στὴν ἄμμο. Ἐτρεξε καὶ τὸν σήκωσε. Τὸν φόρτωσε στὴν ράχη τοῦ γαϊδάρου του καὶ δέν ἀργῆσε νὰ τὸν μεταφέρῃ στὸ καταφύγιο τῶν βράχων. Ὁ ἀνθρώπος ἦταν πάντα ἀκίνητος ἀλλὰ ἕνα βραχνὸ ροχαλητὸ ἔβγαίνει ἀπὸ τὸ μισοκλεισμένο στόμα του, καὶ ἡ καρδιά του κτυποῦσε σιγανὰ . . .

(Συνέχει εἰς τὸ ἐπόμενον)

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΩΝΗ

Ὁ Νίκος ἀγαπᾷ τὴν θάλασσα σ' ὄλας τῆς τῆς ὄψεις. Τὴν ἀγαπᾷ τίς ὡραῖες μέρες πού τὰ κύματα λαμποκοποῦν ἀπὸ τίς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Τὸν χειμῶνα μὲ τίς θύελλες εἶναι θαυμασία. Σ' αὐτὴν τὴν ὄψι ἀσφαλῶς τὴν προτιμᾷ. Γι' αὐτὸ ἀντὶ νὰ κἀνῃ τὸν καθημερινὸ του περίπατο ἄλλοῦ τὸν κάνει κοντὰ στὴν ἀκρογιαλιά κοντὰ στοὺς βράχους. Μιὰ τέτοια μέρα τρικυμίας ἔκανε τὸν συνηθισμένο του περίπατο. Ἐνα ἑλαφρὸ ἔπανωφόρι τὸν προστάτευε ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὸν ἀνεμο.

Μὰ νὰ αἰφνης σταματᾷ, τεντώνει τ' αὐτιά

του πρὸς μία διεύθυνση, ἄκουσε κάποια φωνή, ἀπὸ ποῦ νᾶρχεται; καμμιά βάρκα δὲν εἶναι στὸ πέλαγος μὲ τέτοιου καιροῦ. Θάναι ὠρισμένως καμμιά σειρήνα βαποριοῦ ἢ καμμιά φωνή θαλασσινοῦ πουλιτοῦ. Ὁ Νίκος συνεχίζει τὸν περιπατό του, ἀλλὰ μιὰ δευτέρα φωνή ἀκούγεται: «Βοήθει βοήθεια.»

Περπάτει πάνω σὲ ἓνα μικρὸ ἀκρωτήρι πού φαγωμένο ἀπὸ τὴν θάλασσα κάβεται ἀπότομα πάνω ἀπ' αὐτὴ σὲ πολὺ μεγάλο ὕψος, ὁ Νίκος δὲν ζαλίζεται, σκύβει, προσπαθεῖ νὰ δεῖ ἀπὸ πού ἔρχεται ἡ φωνή. Τίποτε, οἱ βράχοι τὸν ἐμποδίζουν. Νὰ ὅμως ἓνα σχοινὶ κρέμεται ἀπὸ ἓνα βράχο. Ὁρισμένως ἀπ' αὐτό θὰ κατέβηκε ἐκεῖνος πού τώρα ζητᾷ βοήθεια. Φοβάται; εἶναι ἄρρωστος; Δὲν θὰ μπορέση νὰ μάθη τίποτε ἂν δὲν κατεβῆ, ἀρχίζει νὰ κατεβαίνει γλιστρώντας στὸ σχοινί. Ἐάφνου βλέπει σ' ἓνα βράχο ἓναν ἄνθρωπο πού γονατιστὸς παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνία τὴν κατάβασί του. Ὁ Νίκος στηρίζεται σὲ μιὰ ἐξοχὴ τοῦ βράχου καὶ τότε ὁ ἄλλος τοῦ λέει: «Ἄκουσες τὴν φωνή μου κι' ἦρθες, σ' εὐχαριστῶ» «ναί» τοῦ ἀπαντᾷ «κι' ἔρχομαι νὰ σὲ βοηθήσω,» «δὲν εἶδες τὴν κατάστασή τοῦ σχοινοῦ;» Τώρα μόνον ὁ Νίκος βλέπει τὸ σχοινί. Σὲ μιὰ προεξοχή εἶναι τελείως φαγωμένο, μόλις κρατιέται. Περίμενε τοῦ λέει ὁ ἄλλος τὴν ἀμπώτιδα νὰ φύγουμε διὰ ξηρᾶς. Ὁ Νίκος σκέπτεται, στὸ σπίτι του θ' ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ἀπουσία του, ἔπειτα μὲ τέτοια τρικυμία πάνω σ' ἓνα βραχάκι μὲς τὴν μανιασμένη αὐτὴ θάλασσα. Πέρνει τὴν ἀπόφασί του. Περίμενε τοῦ λέει λίγο καὶ θὰ φέρω καινοίργιο σχοινί. Ἄνεβαίνει προσέχοντας νὰ μὴν ταλαντεύεται γιὰ νὰ μὴ αὐξάνει ἢ ἀντίστρασις. Βλέπει ὅτι τὸ σχοινὶ ὄλο καὶ λεπταίνει. Ἡ ἀγωνία του μεγαλώνει. Στὸ τέλος νικᾷ, ἔφθασε στὴν κορυφὴ τοῦ βράχου. Τρέχει βρίσκει ἓνα ψεφάκι καὶ δαυερίζεται ἓνα σχοινί. Μετὰ 10 λεπτὰ ὁ ἄγνωστος ἀνεβαίνει ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἦχε κατεβῆ μὲ τὴν ἀμπώτιδα γιὰ νὰ βρῆ ἓνα σπήλαιον πού νόμιζε πὼς ὑπάρχει καὶ μετὰ ἢ ἄλλοσσιν καὶ τὸ τριμμένο σχοινὶ τοῦ πῆραν τὸ θάρρος καὶ δὲν μποροῦσε ν' ἀνεβῆ. Ὁ Νίκος σὺν καλὸς πρόσκοπος ἔκανε τὴν καθημερινή του καλὴ πράξη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν Κυριακὴν 13 Δεκεμβρίου συνεπληρώθησαν 5 χρόνια ἀπὸ τότε πού ιδρύθηκε ἡ Ἀγέλη τοῦ σωματίου μας. Διοργανώθει μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἑορτὴ τὴν ὁποίαν παρεκ-

λήθησαν νὰ τιμήσουν οἱ Ἐφοροὶ μας τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος οἱ γονεῖς τῶν Λυκοπούλων καὶ μερικοὶ φίλοι καὶ προστάται τῆς 3ης Ἀγέλης. Στὸν ἑορτασμὸ μετέσχον τὰ δέκα πρῶτα Λυκόπουλα πού ὀρκίσθησαν τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1931. Ἐξ αὐτῶν οἱ ὀκτώ εἶναι σήμερον Ναυτοπρόσκοποι.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Προετοιμασία διὰ τὸ Τζάμπορη κατὰ τὸ ὅποιον θὰ γίνωνται τακτικὰ φωτιᾶς κατασκευάσεις.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Τζάμπορη θὰ γίνωνται ἐκπαιδεῖς χειροτεχνημάτων, πού θὰ φτιάξουν οἱ πρόσκοποι κατὰ τὴν ἐκεί διαμονή των.

Θὰ ἐκδίδεται καθημερινὴ ἑφημερίς Ντε Ντζάμπορηκράντ (Νέα τοῦ Τζάμπορη) μὲ περιγραφὰς καὶ εἰκόνας ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Κατασκευαστικῆς.

Αἱ γενικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ὀργανώσεις θὰ γίνῃ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς Ὀλλανδοὺς Ἀρχηγούς καὶ ἀκρίτας.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα ἕως τὰς 10 Ἰανουαρίου θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὸ τὸ γνωστὸ Σαλέ τοῦ Κάντερετεγκ στὴν Ἑλβετία θὰ εἶναι δεκτοὶ πρόσκοποι κάθε κράτους.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἑλβετῶν προσκόπων ντε Μπόνστειτεν ἐτιμήθη μὲ τὸν χαλκοῦν Λύκον, τὸ ἀνώτατον προσκοπικὸν παράσημον γιὰ τίς μεγάλας του ὑπηρεσίας στὸν διεθνή προσκοπισμὸν. Πρὸ αὐτοῦ τὸ παράσημον τοῦ χαλκοῦ Λύκου ἔχει ἀπονεμηθῆ μόνον εἰς τὸν Ἀρχιπρόσκοπον τὸ 1935.

ΑΓΓΛΙΑ

Ἐυπολογίζουν εἰς 6.000 τὴν ὁμάδα πού θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἀγγλίαν στὸ Τζάμπορη τοῦ 1937. Ἡ ἐπιλογή τῶν προσκόπων γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή, ἐξετιάζεται τὸ ἦθος τὸ παράστημα καὶ ἡ ἡλικία, θὰ εἶναι ὄλοι ἄνω τῶν 14 ἐτῶν.

Η ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

— Τὴν Κυριακὴν ἑορτάσθηκε ἡ ἐπέτειος τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχηγίας τῆς Ὀμάδος ἀπὸ

τόν σημερινόν Ἀρχηγό της κ. Παπᾶ. Ἐγι-
ναν πολλά προσκοπικά παιγνίδια πὸν κατευχα-
ρίστησαν καὶ προσκεκλημένους καὶ προσκόπους.

— Πρὸ μηνῶν ἰδρῦθηκε Ἀγέλη Λυκοπού-
λων πὸν κάνει μεγάλες προόδους. Τὴν διευ-
θυναίη της ἔχει ὁ ὑπὸ ἡγεγὸς Κωνστ. Ἰασιόγ-
λου καὶ περιλαμβάνει 2 ἑξάδες μὲ τοὺς λύ-
κους Γρίβαν, Σωτηροῦδην, Κώνσταν, Μυτι-
ληναῖον καὶ ἄλλους πολλοὺς.

Τ Α Λ Υ Κ Ο Π Ο Υ Λ Α

Ἐπὶ Μηνᾶ Ἀλεξιάδη

Νοέμβριος 1936

Τ Ο Λ Υ Κ Ο Π Ο Υ Λ Ο

Τὸ σωματιὸ Λυκοπουλάκι
εἶναι πάντα χαρωπὸ
εἰς τὸ νοῦ του πάντα ἔχει
πῶς νὰ κάνῃ τὸ καλὸ

Ἐν περιστάσις τοῦ τύχη
εἰς τὸν δρόμον του καμμιὰ
τὸ καλὸ πάντα θὰ κάνῃ
μὲ μεγάλη του χαρὰ

Στὸν Ἀκέλα τότε τρέχει
τὸ βιβλίον τοῦ ζητᾶ
τὴν καλὴν προᾶξι νὰ γράψῃ
πὸν τὴν ἑξάδα του τιμᾶ.

Κόκκινο Λυκόπουλο
τῆς βῆς Ἀγέλης

Η ΓΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΥΛΑΚΙ

Δεμένη καὶ ἀπαρατημένη στὸ δάσος ἡ γοργὰ
γάτα παρακάλεσε δύο πουλάκια πὸν περνοῦσαν
νὰ τῆς λύσουν τὰ δεσμά.

Τὸ ἕνα τὴν λυπήθηκε, κατέβηκε καὶ τὴν ἐ-

λευθέρωσε. Μὰ μόλις ἡ γάτα βρέθηκε ἐλεύθε-
ρη μ' ἕνα πῆδο ἄρπαξε τὸν σωτήρα της. Θεό-
μουρολο τὶ ἔκαμες; τοῦ φώναξε τὸ ἄλλο ἀπελ-
πισμένα. Δὲν ξέρεῖς τὶ σὲ περιμένει τώρα; Τὸ
ἔξω, ἀπάντησε ἐκεῖνο ψυχοραγῶντας μὰ ἡ
ἐνχαρίστηση ἀπὸ τὴν πράξη μου μένει πάντα
ἡ ἴδια !!!

**ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΕΥΚΟΛΑ ΤΟ
ΜΟΡΣΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ**

Γιὰ κάθε γράμμα νὰ θυμᾶσαι μιὰ λέξη
τῆς ὁποίας τὰ σύμφωνα θὰ ἀντιστοιχοῦν
μὲ γραμμὴ καὶ τὰ φωνήεντα μὲ στιγμὴ.
Παρακάτω διαθάζεις μερικὲς τέτοιες
λέξεις, πὸν ἔχουν χαρακτηριστικὸ γράμμα
αὐτὸ πὸν θέλεις νὰ θυμᾶσαι.

- A . — ἄν
- B — . . . βᾶου
- Γ — . . γρὸ
- Δ — . . διὰ
- Z — . . τζηὰ
- Θ — . . θέμα
- K — . . κῶκ
- Λ . — . . ελληὰ
- N — . νὰ
- Ξ — . . ξοῦτ
- Π . — . ἄρπα
- P . — . ἄρα
- Υ — . . σὰρξ
- Φ . . . οὔφα
- Ψ — . . φλὲψ
- Ω . — .

EΙΣΗ
TMOX — — — — —

Τὰ γράμματα πὸν ἀποτελοῦνται μόνον
ἀπὸ στιγμὲς ἢ μόνον ἀπὸ γραμμὲς θυμᾶσε
ἂν ἔχῃς στὸ μυαλό σου τίς φανταστικὲς
λέξεις EΙΣΗ καὶ TMOX.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΛΟΓΑ

Κάποτε δύο ἄλογα πηγαίνανε μαζί φορτωμένα, τὸ ἓνα μουρμούριζε, τὸ ἄλλο τραβοῦσε ἡσυχά τὸ δρόμο του.

Ὅταν σταμάτησαν γιὰ νὰ τὰ ξεφορτώσουν, τὸ παραπονεμένο ρώτησε τὸ ἄλλο: Πῶς εἶσαι σὺντροφε, ἔκανες τὸν ἴδιο δρόμο μὲ μένα χωρὶς νὰ παραπονεθῆς;

Καὶ τὸ ἄλλο ἀπήντησε: Καὶ τί κοτάλαβες εἶσαι πού παραπονεθήκες; μιὰ δουλειὰ πού πρέπει νὰ γίνῃ καλὴτερα δὲν εἶναι γίνεται χωρὶς μουρμούρες;

Η ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ

Κάποτε ἔπιασε φωτιά σὲ μιὰ ποντικοφυλιά.

Ὅλα τὰ ποντίκια ἔτρεξαν ἔξω γιὰ νὰ σωθοῦν, κάποιο ὅμως βλέποντας τὸν γέρο πατέρα του καὶ τὴν γρηὰ μητέρα του νὰ μὴν ἔχουν τὴν δύναμη νὰ σωθοῦν, τοὺς κουβίλησε μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ἔξω.

Ἄλλὰ κἀκεῖ κι' ἐτοιμοθάνατο ἔπεσε κάτω. Τότε ἓνα ἄλλο ποντίκι τὸ πλησιάζει καὶ τοῦ λέει: Βλέπεις τί παθαίνεις; γιὰ νὰ σώσῃς τὴ ζωὴ 2 γέρον χάνεις ἄδικα τὴ δική σου.

Τὸ ἐτοιμοθάνατο ποντίκι συγκεντρώνοντας τίς τελευταῖες του δυνάμεις τοῦ ἀπήντησε: Πόσο δροσφο εἶναι νὰ πεθαίνῃ κανεὶς κάποιος καλὸ στοὺς γονεῖς του.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Δειλὸ τσακάλι ἀκολούθησε τὸν τίγρη καὶ ζητιάνευε ἀλλὰ σὺν υπερήφανε λύζε μόνος ἀσχίση νὰ φυτρώνῃ τὸ μαλλί σου πρέπει νὰ βγῆς νὰ κυνηγήσῃς καὶ νὰ εἶρας μόνος σου τὴν τροφή σου.

Στὸ σχολεῖό σου θὰ ἔχῃς συναντήσῃ παιδιὰ πού περνοῦν πάντοτε στίς ἐξετάσεις των καὶ λένε πάντοτε τὸ μάθημά τους χωρὶς ποτὲ νὰ παρακαλέσουν τὸ δίσκαλό τους μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ εἶναι ἐργατικοὶ καὶ ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὴν ἀξία τους. Εἶναι ὅμως ἄλλοι πού ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἀξία τους, γιὰ νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ μάθουν προσπαθοῦν νὰ καλοπιύσουν τοὺς δασκάλους των μὲ καλὰ λό-

για, κολακείες ἢ μαρτυρῶντας τοὺς συμμαθητάς των γιὰ τὰ διάφορα σφάλματα πού ἔκαναν. Οἱ πρῶτοι εἶναι οἱ υπερήφανοι λύκοι, οἱ δεῦτεροι εἶναι οἱ ζητιᾶνοι, τὰ τσακάλια. Ὅταν θὰ μεγαλώσουν οἱ πρῶτοι, θὰ γίνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ θὰ διευθύνουν, οἱ δεῦτεροι θὰ ξέρουν μόνον νὰ ὑπηρετοῦν.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἐπὶ Α. Ἰωαννίδη

Στὴ ἐκκλησία ἡ μικρὴ Σοφία κλαίει.

Τὶ ἔχεις παιδί μου; τὴν ρωτᾷ ἡ μητέρα της.

Νὰ ἀπαντᾷ ἡ μικρὴ ὁ παππᾶς τᾶχει μαζί μου. Μόλις μὲ εἶδε μιὰ στιγμή νὰ καθήσω μοῦ φώναξε: «Σοφία ὀρθή»

ΤΥΧΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Πιὸ τυχερὸ ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεῖο μου, ἔλεγε μία μέρα ὁ Γιώργος στὸν Γιάννη, ὠριμένως δὲν θὰ βρῆς: Μόλις ἔπιασε χειμῶνας κι' ἔχει ἄνθρακα, ἀκρίβηνη ἢ ζάχαρη κι' ἔπαθε διαβήτη, ἄρχισε νὰ χτιζῆ τὸ σπύρι του καὶ ἔχει λίθο στὰ νεφρά.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στὸν πρῶτο διαγωνισμό τοῦ περιοδικῆς μας, πρῶτος ἦρθε τὸ λυκέπουλο Φαίδρος Μπαρλᾶς.

Συγχαίρομεν τὸν νικητὴ καὶ τοῦ εὐχόμεσθε νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ λαμβάνῃ μέρος στοὺς διαγωνισμούς μας.

Στὸν πρῶτο διαγωνισμό μας ἔλαβ μέρος μόνον 15 πρόσκοποι, ἐλπίζουμε πῶς στὸν δεῦτερο θὰ λάβουν μέρος περισσότεροι.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ. ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΛΠ.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 19

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ & Α^{ΦΟΙ} ΑΠΕΤΙΑΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 24-270

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 15

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΣΩΚΡΑΤΟΥ 57

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ ΣΤΟΛΗΣ

Πιρίσκοι Ναυτοπροσκόπων, Κορδόνια, Σήματα Βαθμών, Τρίφυλα

κεντητά εις τὸ ἐιδικὸν ἐργοστάσιον

ΣΑΡ. ΦΙΛΗΝΤΡΑ

ΕΡΜΟΥ 67 - ΑΘΗΝΑΙ

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια Τονώνει τὰ οὖλα
Θεραπύει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ
Στόματος τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπύει
τὴν τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ